

Märdikuu
7. päiv
2019

Nummör
22 (450)

Leht mass 0,50 €

UMƏ LEHT

VANA - VÖROMAA RAHVA UMAN KEELN LEHT

Nölvaku Kaie hingiao märgotus

Kae lk 2

Midä tetä ülessulanust külmäkirstust löütü kanaga?

Kae lk 3

Kuis märdisandi konkurente saagilö kápä pääle panni

Kae lk 4

Võromaa käsitüülise veevä Talna märdilaadalö savvusannakraami. 7.-10. märdikuuni peetas Talna Saku suurhallin suurt ja tunnötut märdilaata. «Mi läämi seokörd Võromaa käsitüüravhaga vällä savvusannateemaga. Meil omma ütten virtuaalsö prilli, kon saa näta sannankäumist ütten kombidöga. Üten om kökkö sannakaupa alatön pühüssist kooni seebini. Om vihtu, vihakohvri, sannamütsü – kõik, mis om sannaga köudet.» selet MTÜ Vana-Võromaa Käsitüü iistvidjäjä Oja Vilve. Võrokösö lövvät timahavadsö märdilaadu pääl üles pääussöst sisse minnen hääd kätt, kon omma ka saarlasö, hiidlasö ja seto uma kraamiga.

Pildi pääl om Vana-Võromaa käsitüünukk minevä aasta märdilaadu pääl.

UL

Bartosiki Tuulikki näütäs vahtsöt plaati

Võromaa juuriga tunnöt akordionimängjä ja muusigategijä Bartosiki Tuulikki näütäs seo nätal umma vahtsöt plaati «Torm veeklaasis».

Timä Võro kontsört om neläpäävä, 7. märdikuul kell 19 Stedingu majan.

Muusik om ütelnü, et timä loomingulö andva huugu nii Võromaa luudus, perimüs, inemise ja paiga ku ka reisi kotost

kavvömbalö. Võro kontsördil lüü ütten ka mandoliinimängjä Talsi Villu.

Vörol tulö Uma Meki suurlaata

Puulpäävä, 9. märdikuul kell 9-15 peetas Võro liinan Võro spordikeskusön Uma Meki suurlaatu. Laadu pääl müvväs päämidselt mikandist peri söögij- ja talokraami. Säanest laatu peetas joba kümnes körd.

UL

Raamat võro sõnnust, miä võiva olla essütävä

RAHMANI JAN

Mönö võrokeelidse sõna võiva põhaeestläisi essütä. Näütüses ku kiäki ütles: nakkas astma, sis või eestläne arvo saia, et keski om nakkusöga saanu hengämisehaigusö. Säandsist sõnnost om no kokko pant sõnastu, miä kand nimme «Võru-eesti eksitussõnastik».

«Seo om raamat, kohe om köfat sõnno, mink võrokiilse tähendüsega võit essüdä, ku tunnöt önnö (põha)eestikiilset tähendüst.» seletäs raamadu kokkosäädjä Kalla Urmas Võro instituudist.

Kokkosäädjä sõnno perrä tull' mötö tetä sääne raamat mitmöst lättest. «Soomö-eesti ja inglüse-eesti essütüssönasto olli joba olöman; võro keele opmisö man lät kögö vaia virguta vit abinövvö; mitmidö võro sõnno (karistama, mürk) põlidsö tähendüse nakkasö eesti keele mööl joba unöhtuma.» ütles Kalla Urmas.

Sõnastu jaos otsö kokkosäädjä matörjaali eesti-võro sõnaraamatust, näütit anni mano ja tähendüisi avidi täpsüstä «Eesti murrete sõnaraamat» ja Eesti Keele Instituudi murdösönavara teedüstü. Raamat sai 224 lehekülge paks, kaasö- ja sisupildi tekk essütüssö-

RAHMANI JANI PILT

Raamadu näütamine Võro gümnaasiumin seo iispäävä. Pildi pääl seletäs kokkosäädjä Kalla Urmas raamadu kaast valla.

nastulö kunstnik Oolbergi Taavi. Raamadu and vällä Võro instituut.

Kokkosäädjä Kalla Urmas käü vällä viil üte möttö, kui muudu raamatun ollöv saanu lisa keeleopmisölö abis olla. Tuu om reklaamimaailm. «Parhilla omma moodun reklaami, miä vigurdasö üte ja sama sõna eesti- ja inglüsikiilse tähendüsega. Ku no seo raamat vällä om tulnu, võimi Võromaal uuta ka säandsit reklaamö mönö vanakraami-poodi pääl nigu «Vana uut!» vai egäle poodilö pasvat silti «Önnö meilt!»»

Essütüssönastu edimäne ette-

näütamine tetti seo iispäävä hummogu Võro gümnaasiumin. Raamatut avit tutvas tetä ka luulötaja Contra, kiä oll valmis saanu pikä luulötusö, kon üts rida eesti, tönnö võro keeli ja kon essütävide sõnoga mängiti. Tuu luulötusö löpp om sääne:

MÄÄNEGINE LÄMMI SUUST
TILGUB VÄLJA TEMA SUUST
TÄ OM SÜÜDÜ ET EI JÄÄKI
KUU LÖPUKS MINGIT JÄÄKI
ALALE MU KARMANIHE
SEE ON MINU KARMANIHE

Oolbergi Taavi joonistödu kaasö pääl om egäl tegeläsel midägü essütävät üteldä.

Latsiaokiräl Täheke vahtsönö võrokeeline nummör

RAHMANI JAN

Latsiaokiri Täheke om joba hulk aigu körra aastan vällä tulnu ka võrokeelidse numbröga. Seokörd om võrokeelidse märdikuu nummör. Värskit võrokeelist Tähekeist näüdätäs riidi, 8. märdikuul Võro keskraamadukogo latsiosakunnan.

2019. aastaga märdikuu võrokeelitsen Tähekesen om avaldöt Holtsi Leila, Ruitlasö Olavi, Kareva Dorise, Saarö Evari, Panga Milvi ja töisi jut-tö ja luulötuisi. Pildi omma tshkendänü töisi siän Platsi Marja-Liisa, Mildebergi Piret, Oolbergi Taavi.

Köivupuu Marju kirotas märdi- ja katrikombist, lukö saa ka mi luudusö kögö suurömbast mötsaeläjäst pödrast.

Tähekesse võrokeeline nummör kingitäs köigilö Vana-Võromaa 1. klassi latsilö ja noilö, kiä koolin võro kiilt opva. Ku kiäki väega taht hindäle võrokeelidse Tähekesse nummörd, sös saa tuud osta Võro instituudist (kon om müügil hulga töisigi võrokeelitsit raamatit ja plaatö) vai Tähekesse toimöndusöst Talnast.

Vahtsö Tähekesse vällänütamine tetäs riidi, 8. märdikuul kell 13.30 Võromaa keskraamadukogo latsiosakunnan. Köik huvilidsö omma oodödu.

Platsi Marja-Liisa pildiga vahtsö tähekesse edekaas.

LINDORA LAAT. Timahava oll' Lindora laadul rahvast tsipa veidemb ku hariligult. Laat trehvü iispäävä pääle ja eelmine päiv oll' olnu köva torm, vast sis tuuperäst. A müüjit oll' hulga ja päävä pääle liiku ka ostjit parasjago. Müüdi kökkö, midä Lindora laadul iks: eläjit, käsitüüd, söögikraami ja röivit. Hansat seokörd avaligult es müvvä, arvada peläti kontrollö. Hulga laadumüüjit oll' tulnu Lätimaalt, nigu perämäidsil aastil kombös.

UL

Vanno valvmalda majjo saatus

URMI AILI

Miä saa noist vannost majjost, miä valvmalda jääse ja midä küländ harva kaeman käüdäs? Kirota tuust uma kodo-maja näüte perrä.

Mu vana maakodo om Tsolgo kandin. Maja um nii vanas saanu, et nakkas jo otsast lagonõma. A sehen saa viil olla ja eski ahjo küttä. Edimält teie ümbre maja lilliaia. Lisas umilõ lillile telse viil Hollandist ilosit nartsissi- ja tulbisibulit mano. Aid sai nii illos, et hindälgi hää kaia.

Ku imä elli, olf kõik kõr-ran. Imä võtsõ uma väiku pingikese ja kitsksõ lille seest haina vällä.

Ma mõtli, et mis tuu imä kül egä päiv sääl aian istus ja tege. A ku immä inämb es olõ, sis sai arvo, ku pallo tä är tekk. Järgmädsel aastal kasvi aid haina täüs ja andsõ sis mul tuud võitlust pitä, et kõrda luvva.

Et kedägi inämb kõik aig kotusõ pääl es elä, naksiva mul aiaist lillisibula kaoma. Üts suvi olf terve pinnär ilosit «Oscari» gladioolõ kõgõ häitsme ja juurõga vällä tõmmatu ja är viidü. Pääle tuud naksiva ka tulbi- ja nartsissisibula kaoma. Miil olf nii hallõ, et hindäl kattõ kah egäsugunõ taht-minõ lilliaia iist huult kanda, ku lille nigunii inämb es olõki.

Sis naati maja ussõst sisse käümä. Lukk olf iin

URMI AILI PILT

Keväjäne pilt tuust aost, ku Aili kodo man viil lilli häitsivä. Pildi pääl om ka kirotaja pojakõnõ.

külh, a tõmmati ussõ sinkli vällä ja väikumba aša, midä saiõ ütten võtta vai karmanihe panda, olliva kaonu. Mõnikõrd olliva suidsuotsa põrmandu pääl ja säng segi. Hää külh, mõtli, et maja um suu ja mõtsa veeren, vast mõni mafalinõ olf är väsinü ja tahtsõ puhada.

Jätigi sis ussõ niüteldä valla-lõ. Panni moodu peräst säändse tabaluku ette, mis käve ilma

võtmõlda valla.

Mul es olõ aigu ka väega tihtsäle maal kävvü. Mõnikõrd lätõ kuu vai rohkõmb, ku jäl sai minnä. Viimäne kõrd olf vast üle kuu tagasi, ku käve. Ja mis ma näi: tarõst olf är viidü vana-aignõ täüspuust söögilaud!

Sis ma kül mõtli, et inemiisi ei saa usku. Mul um kül kodo säändse kotussõ pääl, et esiki Google kaardi päält ei olõ sin-

nä tiid nätä. Selle et sinnä ei lääki mano määnest muud ku vanaaignõ hobõsõtti üle naabri vilpõllu. Ja tuugi om nii kitsas ja muano, et lihtsamb um jalaga kävvü ku autoga tsungõlda.

Miil olf jäl hallõ ja lätõ är mõtsa roitma. Säält sai viil suurõst sügüest huulmalda nii marju ku siini. Esi mõtli, et ku kedägi usku, sis õnnõ mõtsa, kes avitas egäl aol.

Hing om haigõ. Kuis iks nii saa, et kõik aša kaosõ? Ma saa arvo külh, et sääne om taa valvmalda vannõ majjo saatus. Ega mul ei olõ hallõ niivõrd tuust, mis är võetas. Vast olf kah kellelgi rohkõmb vaia ku mul, a asi um põhimõttõn. Ku vanastõ kellelgi midägi majapidämiste vaia olf, sis tulti ja küsüti, a nüüd um lihtsamb võtta ku küssü.

Kanasupp

Tormi tuud uudisjutt

«Ma tei hääd värskit kana-suppi.»

«Kost sa seo kana sait?»

«Lõudse.»

«Kostkotsilt?»

«Kirstust.»

«Määndsest?»

«Umast külmäkirstust iks, seo sulli päält tormi üles. Tei kirstu puhtas ja põhast lõudsegi. No tuu vana suur kikas, esi tsagasit pää otsast är.»

«Kuna tuu viil olf?»

«Iks sis, ku poiss viil väiku olf ja kikas kuvas lätõ ja latsõ-kõsõlõ kallalõ tormas. Nüüd poiss juba kroonun aigu tiimän. No kül seo aig latt iks

kipõlt. Olf tsillukõnõ lats, nüüd juba mundrin miis. Tormi peräst vist täämbä kodu ei saaki.

Muidu olõs kah värskit kana-suppi saanu. Nüüd piät tä tuud Ameeriga kuiva süüki jürämä.»

«Mis sa säält viil lõudset?»
«Kats karpi külmänüisi siini. Om sul viil meelen, ku katõkõisi mõtsan kävemi ja siini kors-simi. Annit mõtsan viil mullõ mušu.»

«Kuna tuu viil olf?»

«Iks sõs, ku mõtsa viil olf. Nüüd murdsõ torm neoki siimnepuu maaha, mis viil alalõ oli. Sis lõudse viil üle vana T-hammõ, a tuu ei olõ su uma. Tuu om elektrik Antsu uma, no tuu mehe uma, kes jo kolm aastat tagasi är kuuli. Viinaviga veie tä hauda.»

«Kuis tuu hamõ sinnä sai?»
«Tuu om aost, ku sa Soomõn tüül ollit ja ma maja korgi läbi paluti. Ants tull appi ja võtsõ

hammõ sälast, et külmäkapi sainu kuivata. Täl olf illus karvanõ rõnd ja nii tuu hamõ sinnä külmäkirstu sattõgi. Hummu-ku anni su hammõ, tuu jalgpalliga, midä sa viil takan otsõt. Kae, supp omgi valmis, tulõ nüüd süümä. Kohe sa läät?»

«Tanklade.»
«Midä sa sinnä otsit, paak om veereni täüs.»

«Kõtt om tühi, lää hamburgõrit ostma.»

«No omma iks ao! Kotun tetüt värskit süüki ei kõlba inämb kellelgi süvvä, õnnõ vanna rämps-süüki aetas näost sisse. Kohe mi kül jõudnu olõmi!»

APLEI VELLO

Keedüs

Ku ravivõimuga um juur vai kuur, sis ei avita kuuman viin leotaminõ, a tulõ tükk aigu kiitä, et kassu olõssi. Juurõ mõsõ puhtas ja lõigu tükes. Panõ patta külmä viiga veerändis tunnis ligonõma. Sis aja kiimä ja keedä väiku tulõ pääl vähämbält veeränd tunni. Sis kurna ja jahuta. Keedüs sais külmän üüpäiv. Võit juvva nii lämmält ku külmält.

Ingverikeedüst või võtta 2 tsäiluidsatäüt 3 kõrda päävän külmehtüse kõrral ja vöiulilli-juurõ keedüst sama pallo sapi- ja massahäti kõrral.

Oppus latt edesi.

URMI AILI

Priinime lugu

Rubriigin kõnõldas perekunnanimmi periolõmisõst ja tähendüsest.

Märdimäe

Seol nimel om parla Eestin 66 kandjat. Nimi om tegünü õnnõ ütten kotussõn – Urvastõ kihlkunna Lilli mõisan ehk tõisi sõnnuga Osula külä Lilli- ja Annõmöisa puulsõn veeren. Sääl panti Reino talun katsmäe-lõpulist nimme. Põlitsõ peremehe perrätulõja Reino Mihkli sai priinime *Reinomä*, midä hingeloendin 1834 kiro-tõdi täppe är jätten: *Reinoma*. Tuud tallu omgi kutsut tõistmuudu Reinomäe talu. Reino talust jagunõnu talu peremiis Reino Piitre ja timä veli Kaarli ummi latsiga saiva priinime *Märdimä*. Hingerevisjonni

panti sammamuudu täppeldä: *Märdima*. Piitre ja Kaarli esä Jüri olf olnu Reino talu sulanõ. Millest näile Märdimäe nimi sai, ei olõ teedä, paar põlvõ lähkün edevanõmbat ristinimega Märt olõ-i. Või õnnõ ette kujota, et kotus, kohe Piitre uma tarõ tekk, võisõ olla kutsut Märdimäes mõnõ hoobis ammu elänü Märdi perrä. Reino Piitre ja Reino Kaarli olli esi jo 1834. aastat koolnu, a poigõga lätõ Märdimäe nimi ruttu lakja Põlva, Kanepi ja Rõugõ kihlkunda.

Märdi edenime alussõs om Vana-Rooma edenimi Martinus, miä om pühendet sõajumala ja tuu kaudu

ka ho-dotähe Marss nimele. Ruumlaisilõ and Marss märdsi-kuu nime. Meile om Märt vai Märtnä andnu märtekuu nime pühä Märtnä (*Martinus*) perrä, kiä olf 4. aastasaal Rooma sõamiis Pannooniast. Ütskõrd Prantsusmaal Amiens'n ollõn näkk tä ihualastõ külmetajät miist. Et täl muud anda es olõ, sõs lahas tä uma mäntli mõõga-poolõs ja and pallalõ mehele poolõ mäntlist. Tõsõ üüse näkk tä unõn Jesus Krõstust, kinkal olf ümbre tuusama puul timä mäntlist. Niimuudu püürdü sõamiis Martinus Krõstusõ usu kuulutajas, sai lõpus piiskopis ja päält surma pühäs.

SAARÕ EVAR

KADRINÄTÄL

KARILATSI VABAÕHUMUUSEUMIN

18.-22. MÄRDIKUUD

3.-

TEEDÜS JA KOIKOLEPPMINE
7970 310, 5801 8601 või
polvamaa@wl.ee

Santõ vargus

NIKLUSÕ MARE

Ol' märdisandiaig. Päivä tüü man naas Alli ajamõ, et läämi Tagulalõ santma. Tä ol' säält peri ja tundsõ toda rahvast häste.

Õdagu võtsõ Alli talli mant hobõsõ. Sandi istsõvõ vankri pääle ja sõit lätõ Tagula poolõ.

Külä veeren edimäde maja manu jätimi hobõsõ puhkamõ ja edesi kävemi jalaga. Ku jõudsõmi risttii pääle, tull rahvas õkva kinust.

Kiäki arvas, et teemi nalfa. Istsõmi sis kesk risttiid maha ja naksimi patarei valgõl kaartõ mängmä. Kõik naard-sõvõ kaartõ mängvit santõ, ku müüdä lätsivä.

Lõpus jõudsõmi Alli kodutallu. Mi õnnõtusõs olli säält üte sandi in ja laulsõvõ ussõ takan. Alli saatsõ meid keldrivüüruste pakku ja esi lätõ asja uurma.

Ku Alli imä santõlõ ussõ vahelt raha är andsõ, naksi sandi är mineme. Mi kuuldsõ,

REIMANNI HILDEGARDI TSEHKENDÜS

ku üts küsse, kelle kätte raha sai. Kiäki es tiia ja nii nä tüluga mineme lätsi.

Ku kõik jäi vaiksõs, tull Alli meid tarrõ kutsma.

Mis ol' juhtunu? Ku imä ol' ussõ vahelt raha andnu, ol' Alli tuu är näpsänü. Kes säält pümmen arvu sai, kes ol' kes. Kõik olli jo tumõhidõ röividigõ

märdisandi.

Mi saimi kõtutävve naarda, ku istsõmi Alli imä kõõgin ja jõimi Alli esä tettüt hääd koduveini.

Kummut, kolmõ poolõga kapp ja Stirlitz

Tutva lugu, et vana tulõva kunagi tsõõriga tagasi ja omma jälki vahtsõ.

Näütõses mullõ es miildü uman latsõpõlvõkotun üts vana kummut, mille täambä katõ käega tagasi võtassi.

Ku liina kolisi ja tüüle naksi, ostsõ n-ü kolmõ poolõga kapi, mis noil kuvvõkümnnendil aastil moodun ol' – suur ja kobakas, a hellest puust (kummut ol' tummõ). Perän lätõ jälki tummõ müüblil muudu, a palk es lupa egä röögätüsega ütten kävvü. Rõivamoodu teivä jo viil kipõmbit tsõõrõ.

Sõiduriistu ol' tuul aol veidü. Ku ma joba mehel olli ja vaht-

sõst maal (kortõrmajan) ellimi, õnnistu meil säitsmekümnnendide aastidõ keskpaigan odavalõ auto osta – vana Fiat. Miihi jutu perrä pidi olõma 1936. aastast, uma edimäde moodoriga, päält valla käüvä katussõga kõik ja puha...

No miis võtsõ tä sis käsile – tegi kimmä hõpõvärvi katussõ, seestpuult kobisf kah säändsõs, et mi uma katõ väiku tütre ja telgiga är mahtu ja lätõski sõidus – alustusõs Võromaa ja liina piiren.

Nalfa sai – kõik vahtsõva, naarsõva, mõnõ tullil näpuga kumpama ja uurma. Riian, ku latsiga eläjäaian kävemi, küsü mu mehe käest: «Stirlitz, kavvõndalõ sõidat?»

Peris kavvõndalõ sõidimi vahelpääl – Leningradini välä.

Tuukõrd võisõ nii tassa sõita, ku tahtsõ – müüdä ajajil toda uhkõmp tunnõ ol'. Kõgõ tähtsambä mehe sõitsõva tuul aol Volgaga – siindegi, nigu laul ütõf. Žiguli ja Moskvitõs ol' kah kõva sõna, Sapakat tsipa nõõgiti.

A mõnõ joba sai arvu, midä tahta – mitmõl puul tahti mi käest Fiati õkva tii pääl är osta. Vasta pakuti suurt rahha, a keset tiid jo vahtsõt autot ei müvvä, lasimi uma vanaga tasakõistõ edesi, õigõ mitu aastat viil.

Nüüd olõ esi vana ja kulunu, ümbre maja ja poodi manu «sõida» käümiskäruga, kotun kullõ raadiost vannu laulõ, kae telekast «Prillituusi» ja ütõ: «Vana om hääl!»

KOLODINSKAJA KÜLLI

Maolda nali

Mõni nali om nii maolda, et aja peris naardma. Toimõndaja om üte säändsõ siia välä valinu.

Nõglaravi sällävalu vasta

Periselt sündünü lugu: üts miis ol' kuuldnü, et sällävalu vasta avitas umbõ häste kadajavihaga vihtminõ.

Tekk sis kadajaviha, vihtsõ hinnäst hoolõga sannan ja saigi parõmb. Viha pand tä õkva kerese kõrvalõ kuioma.

Järgmädsel puulpääväl kai, et viht om viil kõrralik, ja lätõ jäl vihtma, a vihta inne es havvuta. Nigu edimäde matsu lei, nii naas rüükmä. Viha küllen es olõ inämb ütõtegi nõkla, a mehe sälg ol' nõklu täüs nigu siilil.

Parm tsuskas

Nalapidiga tsuskas ütiskunda mõnõst hellembäst kotussõst Rõugõ Rebäse külä miis VARUSTINI ANDRES, tunnõt ka nimega PARM.

Tossu Tilda pajatus

Kuul om ullõ jaos

Küläkoolin es tulõ poiskõnõ kuuli. Ku puuduminõ pikembät aigu kestse, lätõ oppaja koolilatsõlõ kodo.

Poiskõsõlõ ol' säält antu uma-jago tüüd. Maal aja jo üts tüü

tõist takan, lõppu ei tulõki.

Oppaja küsümise pääle, mille poiss kuuli ei tulõ, ol' poisil imäl vastus varnast võtta:

«Kuul om ullõ jaos. Kes toimõ tulõva, noilõ ei olõ määnestki koolinkäümist vaia.»

TOSSU TILDA

Muda Mari pajatus

Võxit om läbi vai?

Ma kuuli raadiost, et nii Võro liin ku terve Võromaa tahti Eesti riigi külest är lõigada. Tuu käve peris kipõstõ: kõgõpäält ol' liin pümme ja poodi panti kinni, sõs es saa mõskõ ega kusta, pia es saa ka kõlista ja olgi Võxit tettü.

Säält Inglõsmaal kõnõlõsõ nä jo kolm aastat Brexitist, a siia maani saa ei är mintüs. A kae kuis meil Võromaal! Hummogu Kirsi Pilvi karist tormi iist, ni õdagus olgi plats puhas.

Kas valitsus tahtsõ pruuvi, kuimuudu inemise omma kuulda võtnu, et kodo piät konser-

võ ja kuivikit kokko ostma? A kuimuudu sa mobiililevvi kokko ostat? Tuud olõ-i viil plekkporkõ seeh müümä naatu. Vast piässi iks määnestki säädüst ümbre tegemä, et vähämbält kõlista saanu.

Siseministrist oodassi küll inämb eloliidsi asjuga toimõndamist ja veidemb aoraiskamist tõisi inemiisi eräelo pääle. Egäl juhul tulõ katussõ kõvõmbidõ krurvõga kinni käändä vai hoobis kivvest tetä. Ja valitsus piät riigi rahaplaani viil rohkõmb katussõrahha mano pandma.

MUDA MARI

Latsilõ

Vastus saada' üte nädäli jooksul meiliaadrõssi pääle latsinukk@umaleht.ee vai postiaga: Uma Leht Tartu 48 65609 Võro.

Vastussõ mano panõ' kirja uma nimi, vannus ja kimmähe ka postiaadrõs.

Vastajidõ vaihõl loositas välä võrokeelitsit latsiraamatit vai plaatõ.

Latsinukka tugõva' Võro Instituut ja Võro selts VKKF.

Minevä kõrra vastus om TIIVIIR.

Avvohinna saa RÕŽIKOVI ANNIKA (14) Verskast.

Kae' pilti ja arva', kas lausõ' om õigõ vai võlss!
Vastussõs saada', mitu õigõt ja mitu võlssi vastust sait.

Pildi pääl om kõllanõ pini.	õ	v	Kassi iin om liblik.	õ	v
Pildi pääl om kõllanõ elläi.	õ	v	Liblikal omma sinidse' siiva'.	õ	v
Kassi nägo om valgõ.	õ	v	Pildi pääl om üleni rohilinõ upin.	õ	v
Kassil om viis jalga.	õ	v	Kassi kotsil om lillihäierm.	õ	v
Kassi vurru' omma' väega pikä'.	õ	v	Lillihäierm om verrev.	õ	v

Telli Uma Leht!

6 kuud – 6 €, 12 kuud – 12 €, e-ervõ püsimumaleping 0.85 € kuun.

Telli saa ExpressPostist: tellimine.ee/umaleht tel 617 7717.